

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบตามจำนวน ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกรอยคะแนนของคำถามแต่ละข้อ และได้นำตัวเลขมาหาค่าทางสถิติปรากฏผลจากการสำรวจโรงเรียนที่ทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ๔๔ โรงเรียน ทำการสอน ๑ ผลัด ๑๕ โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕ ทำการสอน ๒ ผลัด ๓๓ โรงเรียนคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๗๕ มีเครื่องรับโทรทัศน์ทั้งหมด ๑๐๘ เครื่อง ไซการไค ๔๐ เครื่องคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ ไซการไมไค ๒๘ เครื่อง คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖ เครื่องรับโทรทัศน์ทั้งหมด ๑๐๘ เครื่องนั้น

ได้มาจากบริจาค ๒๖ เครื่อง คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๕

ได้มาจากการซื้อโดยใช้เงินงบประมาณของโรงเรียน ๕ เครื่อง คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๔

ได้มาจากการจัดสรรของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ๗๗ เครื่อง คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๕๖

จะเห็นได้ว่า เครื่องรับโทรทัศน์ส่วนใหญ่ที่โรงเรียนใช้อยู่ได้มาจากการจัดสรรของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนหนึ่ง ๆ มีเครื่องรับโทรทัศน์สำหรับชมรายการเฉลี่ยโรงเรียนละ ๑.๖๗ เครื่อง

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลอื่น ๆ ใดแสดงเป็นหมวดหมู่ ดังตาราง

หมวดที่ ๑ การไต่รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอนของครูประถมศึกษา
ศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลที่ได้นำมาบรรจุในตารางเหล่านี้ ได้จากคำถามที่เป็นแบบมีคำตอบ
ให้เลือกตอบเกี่ยวกับการไต่รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอน เนื่อง
จากมีผู้ไม่ตอบคำถามบางข้อ จึงได้แสดงจำนวนผู้ไม่ตอบคำถามข้อนั้น ๆ ไว้ด้วย

ตารางที่ ๔ จำนวนรายการที่นักเรียนแต่ละห้องได้รับชม

จำนวนรายการ	จำนวน	ร้อยละ
เดือนละ ๑ รายการ	๑	๐.๒๕
เดือนละ ๒ รายการ	๖	๑.๕๐
สัปดาห์ละ ๑ รายการ	๑๘๘	๔๘.๓๕
สัปดาห์ละ ๒ รายการ	๑๑๕	๒๘.๕๐
สัปดาห์ละ ๓ รายการ	๔๓	๑๐.๓๕
สัปดาห์ละ ๔ รายการ	๒๑	๕.๒๕
สัปดาห์ละ ๕ รายการ	๑	๐.๒๕
สัปดาห์ละ ๘ รายการ	๓	๐.๗๕
ไม่ตอบคำถาม	๑๒	๓.๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงให้เห็นว่าครูส่วนมากร้อยละ ๔๘.๓๕ ให้นักเรียน
แต่ละห้องชมรายการสัปดาห์ละ ๑ รายการ รองลงมาครูร้อยละ ๒๘.๕๐ ให้นัก
เรียนแต่ละห้องชมรายการ สัปดาห์ละ ๒ รายการ และน้อยที่สุดครูร้อยละ ๐.๒๕
ให้นักเรียนแต่ละห้องชมรายการ สัปดาห์ละ ๕ รายการ

ตารางที่ ๘ การให้นักเรียนชมรายการของครูผู้สอน

การให้ชมรายการ	จำนวน	ร้อยละ
ให้ชมบางรายการในแต่ละวิชาและระดับชั้น	๒๘๓	๗๐.๗๕
ให้ชมทุกรายการในแต่ละวิชาและระดับชั้น	๘๑	๒๐.๒๕
อื่น ๆ - ให้ชมทุกรายการที่สามารถจัดให้ชมได้	๒	๒.๐๐
ไม่ตอบคำถาม	๒๘	๗.๐๐

จากตารางที่ ๘ จะเห็นว่าครูส่วนใหญ่ชมรายการร้อยละ ๗๐.๗๕ ให้นักเรียนชมรายการที่ออกอากาศในแต่ละวิชาและระดับชั้น บางรายการ และครูส่วนน้อย ร้อยละ ๒๐.๒๕ ให้นักเรียนชมทุกรายการในแต่ละวิชาและระดับชั้น

ตารางที่ ๑๐ การจัดให้นักเรียนชมรายการในแต่ละระดับชั้น

การจัดให้ชมรายการ	จำนวน	ร้อยละ
ให้ชมทุกห้องในเวลาเดียวกัน	๑๘	๔.๕๐
ให้ชมทุกห้องแต่ต่างเวลากัน	๑๓๔	๔๓.๕๐
ให้ชมเพียงบางห้อง	๒๐๕	๕๑.๒๕
ไม่ตอบคำถาม	๓	๐.๗๕

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นว่าโรงเรียนร้อยละ ๕๑.๒๕ ให้นักเรียนในแต่ละระดับชั้นชมรายการเพียงบางห้อง และโรงเรียนอื่นร้อยละ ๔๓.๕๐ ให้นักเรียนในแต่ละระดับชั้นชมรายการทุกห้องแต่ต่างเวลากัน มีเพียงส่วนน้อยคิดเป็นร้อยละ ๔.๕๐ ที่ให้ชมรายการทุกห้องในเวลาเดียวกัน

ตารางที่ ๑๑ การมีความรู้เกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของครู

ประสบการณ์	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีความรู้มาก่อน	๕๔	๒๓.๕๐
โดยผ่านการฝึกอบรม	๖๒	๖๕.๘๖
โดยศึกษามาโดยตรง	๓๒	๓๔.๐๔
ไม่เคยมีความรู้มาก่อน	๒๕๒	๙๓.๐๐
และต้องการเข้ารับการฝึกอบรม	๒๖๐	๘๔.๐๔
ไม่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรม	๓๒	๑๐.๘๖
ไม่ตอบคำถาม	๑๔	๓.๕๐

จากตารางที่ ๑๑ พบว่า ครูส่วนมากร้อยละ ๙๓.๐๐ ไม่เคยมีความรู้เกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอนมาก่อน และครูส่วนนี้ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวถึงร้อยละ ๘๔.๐๔ สำหรับผู้ที่เคยผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้รายการประกอบการสอนนั้น ๓๓ ราย ได้ผ่านการฝึกอบรมจากสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร นอกนั้นได้ฝึกอบรมมาจากแหล่งต่าง ๆ อาทิ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หน่วยงานนิเทศของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการฝึกขณะศึกษาอยู่จากครูควบคุมการฝึกสอน เป็นต้น

เกี่ยวกับหนังสือคู่มือ จากการสอบถามพบว่า ครูมีหนังสือคู่มือการสอนทางโทรทัศน์ใช้จำนวน ๒๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๒๕ และไม่มีหนังสือคู่มือใช้จำนวน ๑๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗๕ ตารางที่ ๑๒ ถึงตารางที่ ๑๗ ต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นถึงสภาพการใช้หนังสือคู่มือในการสอนของครูจำนวน ๒๔๘ คน

ตารางที่ ๑๒ สภาพการใช้หนังสือคู่มือครู

สภาพการใช้	จำนวน	ร้อยละ
เป็นสมบัติส่วนตัว	๖๖	๒๒.๘๔
ใช้ร่วมกับครูท่านอื่น	๑๙๔	๖๗.๑๓
ยืมจากห้องสมุด	๒๙	๑๐.๐๓

จากตารางที่ ๑๒ ครูส่วนมากร้อยละ ๖๗.๑๓ ใช้หนังสือคู่มือครูร่วมกับครูท่านอื่นในโรงเรียน ครูร้อยละ ๒๒.๘๔ มีหนังสือคู่มือครูใช้ เป็นสมบัติส่วนตัว และน้อยที่สุดครูร้อยละ ๑๐.๐๓ ต้องขอยืมหนังสือคู่มือจากห้องสมุด

ตารางที่ ๑๓ การได้รับหนังสือคู่มือครู

การได้รับหนังสือคู่มือครู	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับทันสอนตามกำหนด เวลา	๑๕๔	๕๓.๒๙
ได้รับทันสอนตามกำหนด เวลาบาง ไม่ทันบาง	๑๐๗	๓๗.๐๒
ได้รับไม่ทันสอนตามกำหนด เวลา	๒๘	๙.๖๙

จากตารางที่ ๑๓ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๓.๒๙ ได้รับหนังสือคู่มือครูทันสอนตามกำหนดเวลา ครูอีกร้อยละ ๓๗.๐๒ ได้รับหนังสือคู่มือครูทันสอนบางไม่ทันสอนบาง และครูเพียงร้อยละ ๙.๖๙ ได้รับหนังสือคู่มือครูไม่ทันสอนตามกำหนด เวลา

ตารางที่ ๑๔ การใช้หนังสือคู่มือครูก่อนทำการสอน

การใช้หนังสือคู่มือของครู	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ทุกครั้ง	๑๕๖	๕๓.๕๘
ใช้บางไม่ใช้บาง	๑๒๓	๔๒.๕๖
นาน ๆ ครั้งจึงจะใช้	๑๐	๓.๔๖

จากตารางที่ ๑๔ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๓.๕๘ ใช้หนังสือคู่มือก่อนทำการสอนทุกครั้ง ครูอีกร้อยละ ๔๒.๕๖ ใช้หนังสือคู่มือบาง ไม่ใช้บาง และน้อยที่สุดครูร้อยละ ๓.๔๖ นาน ๆ ครั้งจึงจะใช้หนังสือคู่มือ

ตารางที่ ๑๕ เวลาที่ครูใช้หนังสือคู่มือ

เวลาที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ล่วงหน้าก่อนทำการสอน ๑ สัปดาห์	๓๔	๑๑.๗๖
ใช้ล่วงหน้าก่อนทำการสอน ๑ วัน	๑๐๕	๓๖.๓๓
ใช้ก่อนทำการสอนในวันนั้น	๑๒๓	๔๒.๕๖
ใช้ขณะที่ทำการสอน	๑๔	๖.๕๗
อื่น ๆ ใช้ล่วงหน้าก่อนทำการสอน ๒ - ๓ วัน	๔	๑.๓๘
กำหนดเวลาแน่นอนไม่ได้	๓	๑.๐๔
ใช้หลังการสอน	๑	๐.๓๕

จากตารางที่ ๑๕ ครูส่วนมากร้อยละ ๔๒.๕๖ ใช้หนังสือคู่มือก่อนทำการสอนในวันนั้น ๆ รองลงมาครูร้อยละ ๓๖.๓๐ ใช้ล่วงหน้าก่อนทำการสอน ๑ วัน และน้อยที่สุด ครูร้อยละ ๐.๓๕ ใช้หนังสือคู่มือหลังการสอน

ตารางที่ ๑๖ ประโยชน์ที่ครูคิดว่าได้รับจากการอ่านหนังสือคู่มือครู

ประโยชน์ที่คิดว่าได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับประโยชน์มาก	๔๐	๑๓.๘๔
ได้รับประโยชน์พอสมควร	๒๒๔	๗๑.๕๑
ได้รับประโยชน์น้อย	๑๕	๕.๑๘
ได้รับประโยชน์น้อยมาก	๑๐	๓.๔๖

จากตารางที่ ๑๖ ครูส่วนมากร้อยละ ๗๑.๕๑ คิดว่าได้รับประโยชน์จากการอ่านหนังสือคู่มือครูพอสมควร รองลงมาครูร้อยละ ๑๓.๘๔ คิดว่าได้รับประโยชน์จากการอ่านหนังสือคู่มือครูมาก และครูน้อยที่สุดร้อยละ ๓.๔๖ คิดว่าได้รับประโยชน์จากการอ่านหนังสือคู่มือครูน้อยมาก

ตารางที่ ๑๗ การเตรียมอุปกรณ์ประกอบการสอนตามคำแนะนำจากหนังสือคู่มือครู

การเตรียม	จำนวน	ร้อยละ
เตรียมทุกครั้ง	๒๕	๘.๖๕
เตรียมบ่อยครั้ง	๖๖	๒๒.๘๔
เตรียมบ้างไม่เตรียมบ้าง หรือนาน ๆ ครั้งจึงเตรียม	๑๕๒	๕๒.๖๐
ไม่เคยเตรียมเลย	๕๖	๑๘.๙๒

จากตารางที่ ๑๗ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๒.๖๐ เตรียมอุปกรณ์ประกอบการสอนตามคำแนะนำจากหนังสือคู่มือครูบ้างไม่เตรียมบ้าง หรือนาน ๆ ครั้งจึงเตรียม รองลงมาครูร้อยละ ๒๒.๘๔ เตรียมอุปกรณ์ประกอบการสอนบ่อยครั้ง และน้อยที่สุดครูร้อยละ ๘.๖๕ เตรียมอุปกรณ์ประกอบการสอนทุกครั้ง

ตารางที่ ๑๘ การเตรียมตัวนักเรียนของครูก่อนให้นักเรียนชมรายการ

การเตรียมตัวนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เตรียมตัวนักเรียนทุกครั้งตามที่แนะนำไว้ในคู่มือ	๗๕	๑๘.๗๕
เตรียมตัวนักเรียนเท่าที่สามารถทุกครั้ง	๑๘๔	๔๖.๐๐
เตรียมตัวนักเรียนตามคู่มือบางครั้ง	๖๕	๑๖.๒๕
นาน ๆ ครั้งจึงจะเตรียมตัวนักเรียน	๔๔	๑๑.๐๐
ไม่ตอบคำถาม	๓๒	๘.๐๐

จากตารางที่ ๑๘ ครูส่วนมากร้อยละ ๔๖.๐๐ เตรียมตัวนักเรียนเท่าที่สามารถทุกครั้ง รองลงมาครูร้อยละ ๑๘.๗๕ เตรียมตัวนักเรียนทุกครั้งตามที่แนะนำไว้ในคู่มือ และน้อยที่สุดครูร้อยละ ๑๑.๐๐ นาน ๆ ครั้งจึงจะเตรียมตัวนักเรียน

ตารางที่ ๑๙ เวลาที่ครูมีสำหรับเตรียมตัวนักเรียนก่อนชมรายการ

เวลาที่ครูมี	จำนวน	ร้อยละ
มาก	๔	๑.๐๐
พอสมควร	๒๒๒	๕๕.๕๐
น้อย	๑๑๑	๒๗.๗๕
ไม่มีเวลาเลย	๔๔	๑๑.๐๐
ไม่ตอบคำถาม	๑๕	๔.๗๕

จากตารางที่ ๑๙ ครูส่วนมากร้อยละ ๕๕.๕๐ มีเวลาสำหรับเตรียมตัวนักเรียนก่อนชมรายการ พอสมควร รองลงมาครูร้อยละ ๒๗.๗๕ มีเวลาเตรียมตัวนักเรียนน้อย และครูร้อยละ ๑.๐๐ มีเวลาเตรียมตัวนักเรียนมาก

ตารางที่ ๒๐ สถานที่สำหรับให้นักเรียนชมรายการ

สถานที่	จำนวน	ร้อยละ
ห้องสำหรับชมรายการโทรทัศน์	๖๐	๑๕.๐๐
ห้องเรียน	๖๗	๑๖.๗๕
ห้องสมุด	๑๗๒	๔๓.๐๐
ห้องประชุม	๕๒	๑๓.๐๐
สถานที่อื่น ๆ		
ที่ระเบียงตึก	๒๑	๕.๒๕
ห้องพักครู	๔	๑.๐๐
ห้องวิทยาศาสตร์	๗	๑.๗๕
หน้าอาคารเรียน	๔	๑.๐๐
ห้องครูใหญ่	๓	๐.๗๕
ห้องอุปกรณ์	๒	๐.๕๐
ห้องทำข้อสอบ	๒	๐.๕๐
ห้องดนตรี	๑	๐.๒๕

จากตารางที่ ๒๐ สถานที่ที่ใชสำหรับให้นักเรียนชมรายการส่วนมากร้อยละ ๔๓.๐๐ ใชห้องสมุด รองลงมา ร้อยละ ๑๖.๗๕ ใชห้องเรียน และน้อยที่สุด ร้อยละ ๐.๒๕ ใชห้องดนตรี เป็นสถานที่สำหรับให้นักเรียนชมรายการ

ตารางที่ ๒๑ ขนาดของเครื่องรับโทรทัศน์ไซ

ขนาดของเครื่องรับ	จำนวน	ร้อยละ
๑๗ นิ้ว	๒๒	๕.๕๐
๑๙ หรือ ๒๐ นิ้ว	๕๕	๒๔.๗๕
๒๑ นิ้ว	๓๑	๗.๗๕
๒๓ นิ้ว	๔๔	๑๑.๐๐
๒๔ นิ้ว	๑๕๑	๔๗.๗๕
ไม่ตอบคำถาม	๑๓	๓.๒๕

จากตารางที่ ๒๑ ขนาดของเครื่องรับโทรทัศน์ไซ ส่วนมากร้อยละ ๔๗.๗๕ ขนาด ๒๔ นิ้ว รองลงมาร้อยละ ๒๔.๗๕ ไซเครื่องรับขนาด ๑๙ หรือ ๒๐ นิ้ว และน้อยที่สุดร้อยละ ๕.๕๐ ไซเครื่องรับขนาด ๑๗ นิ้ว

ตารางที่ ๒๒ ขีวางเครื่องรับโทรทัศน์

ขีวางเครื่องรับ	จำนวน	รอยละ
วางบนขีงจัดไว้โดยเฉพะ	๒๔๖	๗๑.๕๐
วางบนโต๊ะครู	๕๑	๑๓.๐๐
แขวนจากเพดานหรือติดผนังห้อง อื่น ๆ บนค้ำโสดของ	๒๘	๗.๒๕
บนเวทีของประชุม	๗	๑.๗๕
บนโต๊ะเครื่องมือในของวิทยาคาสตร์	๕	๑.๒๕
บนวาระเบียง	๕	๑.๐๐
บนจักรเข็มนา	๑	๐.๒๕
บนเคานเตอร์วางหนังสือ	๑	๐.๒๕
ไม่ตอบคำถาม	๖	๑.๕๐

จากตารางที่ ๒๒ เครื่องรับส่วนมากรอยละ ๗๑.๕๐ วางบนขีงจัดไว้
โดยเฉพะ รอยละ ๑๓.๐๐ วางบนโต๊ะครู และวางบนจักรเข็มนา
กับเคานเตอร์วางหนังสือรอยละ ๐.๒๕

ตารางที่ ๒๓ ตำแหน่งการวางเครื่องรับโทรทัศน์ในห้อง

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
หน้าห้องตรงกลาง	๒๒๖	๕๖.๕๐
หลังห้องตรงกลาง	๒๖	๖.๕๐
หน้าห้องด้านซ้าย	๕๔	๑๔.๓๕
หน้าห้องด้านขวา	๓๓	๘.๒๕
ไม่ตอบคำถาม	๑๖	๔.๐๐

จากตารางที่ ๒๓ เครื่องรับส่วนมากร้อยละ ๕๖.๕๐ วางที่หน้าห้องตรงกลาง รองลงมาร้อยละ ๑๔.๓๕ วางที่หน้าห้องด้านขวา และน้อยที่สุดร้อยละ ๖.๕๐ วางที่หลังห้องตรงกลาง

ตารางที่ ๒๔ ความสูงของการวางเครื่องรับโทรทัศน์จากพื้นโดยประมาณ

ความสูงจากพื้นโดยประมาณ	จำนวน	ร้อยละ
๓ - ๔ ฟุต	๒๐๑	๕๐.๒๕
๔ - ๕ ฟุต	๓๖	๙.๑๕
๕ - ๖ ฟุต	๓๓	๘.๒๕
มากกว่า ๖ ฟุต	๓๑	๗.๗๕
ไม่ตอบคำถาม	๒๔	๖.๐๐

จากตารางที่ ๒๔ จะเห็นว่าเครื่องรับโทรทัศน์ส่วนมากร้อยละ ๕๐.๒๕ วางสูงจากพื้นห้องประมาณ ๓ - ๔ ฟุต รองลงมาร้อยละ ๙.๑๕ วางสูงจากพื้นห้องประมาณ ๕ - ๖ ฟุต และน้อยที่สุดร้อยละ ๗.๗๕ วางสูงจากพื้นห้องมากกว่า ๖ ฟุต

ตารางที่ ๒๕ การนั่งชมรายการของนักเรียน

การนั่ง	จำนวน	ร้อยละ
นั่งบนพนักหอง	๑๙๖	๔๙.๐๐
นั่งบนเก้าอี้	๑๒๑	๓๐.๒๕
นั่งบนพนักหองบาง บนเก้าอี้บาง	๙๘	๑๙.๕๐
ไม่ตอบคำถาม	๕	๑.๒๕

จากตารางที่ ๒๕ จะเห็นว่านักเรียนส่วนมากร้อยละ ๔๙.๐๐ นั่งชมรายการบนพนักหอง รองลงมานักเรียนร้อยละ ๓๐.๒๕ นั่งชมรายการบนเก้าอี้ และน้อยที่สุดนักเรียนร้อยละ ๑๙.๕๐ นั่งชมรายการบนพนักหองบาง บนเก้าอี้บาง

ตารางที่ ๒๖ ระยะห่างจากเครื่องรับถึงนักเรียนที่นั่งชมรายการแถวหน้าสุด

ระยะห่าง	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๓ ฟุต	๔๔	๑๑.๐๐
๓ - ๕ ฟุต	๑๘๘	๔๗.๒๕
๕ - ๗ ฟุต	๑๒๑	๓๐.๒๕
มากกว่า ๗ ฟุต	๓๑	๗.๙๕
ไม่ตอบคำถาม	๑๕	๓.๗๕

จากตารางที่ ๒๖ จะเห็นว่านักเรียนแถวหน้าสุดส่วนมากร้อยละ ๔๗.๒๕ นั่งชมรายการทางจากเครื่องรับ ๓-๕ ฟุต รองลงมานักเรียนแถวหน้าสุดร้อยละ ๓๐.๒๕ นั่งชมรายการทางจากเครื่องรับ ๕-๗ ฟุต และน้อยที่สุดนักเรียนแถวหน้าสุดร้อยละ ๗.๙๕ นั่งชมรายการทางจากเครื่องรับมากกว่า ๗ ฟุต

ตารางที่ ๒๗ ระยะทางจากเครื่องรับถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ระยะทาง	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๑๘ ฟุต	๕๕	๒๕.๗๕
๑๘ - ๒๐ ฟุต	๑๓๘	๓๕.๕๐
๒๐ - ๒๔ ฟุต	๑๐๖	๒๕.๕๐
มากกว่า ๒๔ ฟุต	๔๒	๑๐.๕๐
ไม่ตอบคำถาม	๑๕	๔.๗๕

จากตารางที่ ๒๗ จะเห็นว่านักเรียนแถวหลังสุดสวมหมวกร้อยละ ๓๕.๕๐
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากเครื่องรับ ๑๘-๒๐ ฟุต รองลงมานักเรียนแถวหลังสุดร้อยละ
๒๕.๕๐ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากเครื่องรับ ๒๐-๒๔ ฟุต และน้อยที่สุดนักเรียนแถว
หลังสุดร้อยละ ๑๐.๕๐ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากเครื่องรับมากกว่า ๒๔ ฟุต

ตารางที่ ๒๘ จำนวนนักเรียนที่ชมรายการต่อเครื่องรับ ๑ เครื่อง

จำนวนนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๓๐ คน	๑๖	๕.๐๐
๓๐ - ๕๐ คน	๒๑๘	๕๕.๕๐
๕๐ - ๕๐ คน	๑๓๓	๓๕.๒๕
มากกว่า ๕๐ คน	๓๒	๘.๐๐
ไม่ตอบคำถาม	๑	๐.๒๕

จากตารางที่ ๒๘ จะเห็นว่าส่วนมากร้อยละ ๕๕.๕๐ เครื่องรับ ๑
เครื่อง มีนักเรียนชมรายการ ๓๐ - ๕๐ คน รองลงมาร้อยละ ๒๕.๐๐ เครื่องรับ
๑ เครื่อง มีนักเรียนชมรายการมากกว่า ๕๐ คน และน้อยที่สุดร้อยละ ๕.๐๐ เครื่อง
รับ ๑ เครื่อง มีนักเรียนชมรายการน้อยกว่า ๓๐ คน

ตารางที่ ๒๘ การปฏิบัติตนของครูขณะพักเรียนชมรายการ

การปฏิบัติตนของครู	จำนวน	ร้อยละ
ดูแลให้นักเรียนทำตามที่ครูโทรทัศน์บอกและดูแลความเรียบร้อยอื่น ๆ โดยไม่ทำงานอย่างอื่น	๓๕๘	๘๘.๕๐
ทำงานอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการสอน	๑๓	๓.๒๕
ทำงานอย่างอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการสอน	๓	๐.๗๕
อื่น ๆ ไม่แน่นอนแล้วแต่ความเหมาะสม	๒	๐.๕๐
ครูบรรณาธิกรณเป็นผู้ควบคุม	๒	๐.๕๐
บางครั้งก็ดูแลนักเรียน บางครั้งก็ทำงานอย่างอื่น	๒	๐.๕๐
ใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ	๑	๐.๒๕
ไม่ตอบคำถาม	๑๘	๔.๗๕

จากตารางที่ ๒๘ จะเห็นว่าครูส่วนมากร้อยละ ๘๘.๕๐ ดูแลให้นักเรียนทำตามที่ครูโทรทัศน์บอกและดูแลความเรียบร้อยอื่น ๆ โดยไม่ทำงานอื่น ขณะพักเรียนชมรายการ รองลงมาครูร้อยละ ๓.๒๕ ทำงานอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการสอนขณะพักเรียนชมรายการ และน้อยที่สุดครูร้อยละ ๐.๒๕ ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนขณะพักเรียนชมรายการ

ตารางที่ ๓๐ ความชัดเจนของภาพและเสียงของเครื่องรับที่โฆษณารายการ

ความชัดเจน	ภาพ		เสียง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชัดเจนดีมาก	๑๓	๓.๒๕	๒๗	๖.๗๕
ชัดเจนดี	๑๐๕	๒๖.๐๐	๑๓๓	๓๓.๒๕
ชัดเจนพอใช้	๑๘๕	๔๗.๒๕	๑๖๑	๔๐.๒๕
ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร	๕๐	๑๒.๕๐	๗๓	๑๘.๒๕
ไม่ตอบคำถาม	๕	๑.๐๐	๖	๑.๕๐

จากตารางที่ ๓๐ จะเห็นว่าความชัดเจนของภาพของเครื่องรับที่โฆษณารายการส่วนมาก ร้อยละ ๔๗.๒๕ ชัดเจนพอใช้ รองลงมาความชัดเจนของภาพเครื่องรับร้อยละ ๒๖.๐๐ ชัดเจนดี และน้อยที่สุดความชัดเจนของภาพของเครื่องรับร้อยละ ๓.๒๕ ชัดเจนดีมาก

ส่วนความชัดเจนของเสียงของเครื่องรับที่โฆษณารายการส่วนมากร้อยละ ๔๐.๒๕ ชัดเจนพอใช้ รองลงมาความชัดเจนของเสียงของเครื่องรับร้อยละ ๓๓.๒๕ ชัดเจนดี และน้อยที่สุดความชัดเจนของเสียงของเครื่องรับร้อยละ ๖.๗๕ ชัดเจนดีมาก

ตารางที่ ๓๑ เสียงจากรายการรบกวนนักเรียนห้องข้างเคียงเพียงใด

	จำนวน	ร้อยละ
รบกวนมาก	๑๐	๒.๕๐
รบกวนพอสมควร	๘๓	๒๔.๒๕
รบกวนน้อย	๑๓๐	๓๖.๕๐
ไม่รบกวนเลย	๑๔๘	๓๗.๒๕
ไม่ตอบคำถาม	๑๔	๓.๕๐

จากตารางที่ ๓๑ จะเห็นว่าส่วนมากครูร้อยละ ๓๗.๒๕ เห็นว่าเสียงจากรายการไม่ไปรบกวนนักเรียนห้องอื่นเลย รองลงมาครูร้อยละ ๓๖.๕๐ เห็นว่าเสียงจากรายการรบกวนนักเรียนห้องอื่นน้อย และน้อยที่สุดครูร้อยละ ๒.๕๐ เห็นว่าเสียงจากรายการรบกวนนักเรียนห้องอื่นมาก

ตารางที่ ๓๒ การปฏิบัติตนของครู หลังจากนักเรียนชมรายการแล้ว

การปฏิบัติตนของครู	จำนวน	ร้อยละ
ให้โอกาสนักเรียนซักถามเกี่ยวกับบทเรียนที่โคชมจากโทรทัศน์	๑๗๐	๘๒.๕๐
ให้นักเรียนทำกิจกรรมเสนอแนะตามหนังสือคู่มือ	๔๑	๑๐.๒๕
อธิบายเพิ่มเติมหรือสรุปบทเรียนที่โคชมจากโทรทัศน์	๒๖๘	๖๗.๒๕
สอนวิชาอื่นต่อตามตารางสอน	๗๓	๑๘.๒๕
อื่น ๆ		
ให้นักเรียนขึ้นไปเรียนวิชาอื่นต่อ	๔	๑.๐๐
ซักถามความรู้ที่นักเรียนได้รับ	๒	๐.๕๐
ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามหนังสือคู่มือเป็นบางครั้ง	๒	๐.๕๐
ให้นักเรียนพักรับประทานอาหารกลางวัน	๑	๐.๒๕
อธิบายเพิ่มเติมเป็นบางครั้งตามตารางรายการนี้		
ประโยชน์และมีเวลา	๑	๐.๒๕
ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือในห้อง-		
สมุด	๑	๐.๒๕

จากตารางที่ ๓๒ จะเห็นว่าเมื่อนักเรียนชมรายการจบแล้วครูส่วนมาก ร้อยละ ๖๗.๒๕ อธิบายเพิ่มเติมหรือสรุปบทเรียนที่โคชมจากโทรทัศน์ รองลงมาครู ร้อยละ ๘๒.๕๐ ให้โอกาสนักเรียนซักถามเกี่ยวกับบทเรียนที่โคชมจากโทรทัศน์ และ น้อยที่สุดครูร้อยละ ๐.๒๕ ให้นักเรียนพักรับประทานอาหารกลางวัน หรืออธิบายเพิ่ม เป็นบางครั้งตามตารางรายการนี้ประโยชน์และมีเวลา หรือให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือในห้องสมุด

ตารางที่ ๓๓ เวลาที่สำหรับสรุปหรือทบทวนบทเรียนหลังจากนักเรียนชมรายการจบแล้ว

เวลาที่	จำนวน	ร้อยละ
มีเวลายาก	๕	๑.๒๕
มีเวลาพอสมควร	๒๒๓	๕๕.๗๕
มีเวลาน้อย	๑๑๑	๒๗.๗๕
ไม่มีเวลาเลย	๔๓	๑๐.๗๕
ไม่ตอบคำถาม	๑๘	๔.๕๐

จากตารางที่ ๓๓ จะเห็นว่าหลังจากนักเรียนชมรายการจบแล้วครูส่วนมากร้อยละ ๕๕.๗๕ มีเวลาพอสมควรสำหรับสรุปหรือทบทวนบทเรียน รองลงมาครูร้อยละ ๒๗.๗๕ มีเวลาสำหรับสรุปหรือทบทวนบทเรียนน้อย และน้อยที่สุดครูร้อยละ ๑.๒๕ มีเวลายากสำหรับสรุปหรือทบทวนบทเรียน

ตารางที่ ๓๔ ระยะเวลาในการสอนของครูครั้งหนึ่ง ๆ โดยใช้รายการโทรทัศน์
ประกอบการสอน

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า ๓๐ นาที	๕๓	๒๓.๒๕
๓๐ - ๔๕ นาที	๑๔๓	๕๕.๗๕
๔๕ - ๖๐ นาที	๑๑๓	๒๘.๒๕
มากกว่า ๑ ชั่วโมง	๕	๒.๒๕
ไม่ตอบคำถาม	๒	๐.๕๐

จากตารางที่ ๓๔ จะเห็นว่าระยะเวลาในการสอนของครูครั้งหนึ่ง ๆ โดยใช้รายการโทรทัศน์ประกอบการสอน ครูส่วนมากร้อยละ ๕๕.๗๕ ใช้เวลา ๓๐ - ๔๕ นาที รองลงมาครูร้อยละ ๒๘.๒๕ ใช้เวลา ๔๕-๖๐ นาที และน้อยที่สุดครูร้อยละ ๒.๒๕ ใช้เวลานานกว่า ๑ ชั่วโมง

ตารางที่ ๓๕ การปฏิบัติของครูหรือผู้เกี่ยวข้องเมื่อเครื่องรับชดของ

สิ่งทีครูหรือผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติ	จำนวน	ร้อยละ
นำเครื่องรับไปซ่อมที่ร้าน	๑๒๓	๓๑.๓๕
ให้บุคลากรในโรงเรียนซ่อม	๑๒๖	๓๑.๕๐
ปล่อยให้วางเฉย ๆ	๑๕	๓.๗๕
อื่น ๆ		
ให้ช่างมารวมที่โรงเรียน	๔๔	๑๑.๐๐
เครื่องรับยังไม่เคยซัดของ	๒๓	๖.๓๕
ให้ครูใหญ่เป็นผู้จัดการ	๒๐	๕.๐๐
เสนองบประมาณและขออนุมัติซ่อมจาก เขต	๖	๑.๕๐
เสนองบประมาณและขออนุมัติซ่อมจากสำนัก		
การศึกษา	๕	๑.๒๕
ซ่อมเอง	๒	๐.๕
ไม่ตอบคำถาม	๒๘	๗.๐๐

จากตารางที่ ๓๕ จะเห็นว่าเมื่อเครื่องรับชดของครูหรือผู้เกี่ยวข้องส่วน
 ๓๑.๓๕ จะนำเครื่องรับไปซ่อมที่ร้าน รองลงมาครูหรือผู้เกี่ยวข้องร้อยละ
 ๓๑.๕๐ ให้บุคลากรในโรงเรียนซ่อม และน้อยที่สุด ครูหรือผู้เกี่ยวข้องร้อยละ
 ๐.๕ ซ่อมเครื่องเอง

ตารางที่ ๓๖ การชมรายการของนักเรียนเมื่อเครื่องรับชุดของ

ชมรายการโดย	จำนวน	ร้อยละ
ชมรายการร่วมกับนักเรียนห้องอื่น	๔๕	๑๑.๒๕
ชมรายการจากเครื่องรับสำรอง	๕๑	๑๒.๗๕
งดชมรายการจนกว่าจะซ่อมเครื่องรับเสร็จ อื่น ๆ เครื่องรับไม่เคยชุดของ	๒๓๕	๖๘.๗๕
ซ่อมดวงหน้าให้ทันสมัยสองครั้งต่อไป	๒	๐.๕๐
สอนเองตามหนังสือคู่มือ	๒	๐.๕๐
ไม่ตอบคำถาม	๒๓	๕.๗๕

จากตารางที่ ๓๖ จะเห็นว่าเมื่อเครื่องรับชุดของครูส่วนมากร้อยละ ๖๘.๗๕ ึ่งคือนักเรียนชมรายการจนกว่าจะซ่อมเครื่องรับเสร็จ รอลงมาครุร้อยละ ๑๒.๗๕ ึ่งนักเรียนชมรายการจากเครื่องรับสำรอง และน้อยที่สุดครุร้อยละ ๐.๕๐ จะซ่อมเครื่องรับดวงหน้าให้ทันสมัยสองครั้งต่อไป หรือสอนเองตามหนังสือคู่มือ โดยไม่ตองให้นักเรียนชมรายการจากเครื่องรับ

ตารางที่ ๓๗ สาเหตุที่มักจะทำให้เครื่องรับซั๊กของ

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
เครื่องรับถูกเคลื่อนย้ายบ่อย ได้รับการกระทบกระเทือน	๘๖	๒๔.๐๐
เครื่องรับถูกใช้หลายมือ	๑๓๗	๓๘.๒๕
ผู้ใช้ไม่มีความรู้ ความชำนาญในการควบคุมเครื่องรับ	๗๕	๑๘.๗๕
ขาดบุคคลและรับผิดชอบโดยเฉพาะ	๑๑๒	๒๘.๐๐
อื่น ๆ เครื่องรับเก่ามาก	๓๑	๗.๗๕
ไม่ทราบสาเหตุ	๑๑	๒.๗๕

จากตารางที่ ๓๗ พบว่าสาเหตุที่มักจะทำให้เครื่องรับซั๊กของส่วนมาก ร้อยละ ๓๘.๒๕ เป็นเพราะเครื่องรับถูกใช้หลายมือ สาเหตุรองลงมา ร้อยละ ๒๘.๐๐ เป็นเพราะขาดบุคคลรับผิดชอบโดยเฉพาะ และกรุส่วนน้อย ร้อยละ ๒.๗๕ ไม่ทราบสาเหตุที่ทำให้เครื่องรับซั๊กของ

ตารางที่ ๓๘ เงินที่ใช้จ่ายคอมพิวเตอร์รับ

ประเภทของเงิน	จำนวน	ร้อยละ
เงินส่วนตัว (ของครูหรือของครูใหญ่)	๑๒	๓.๐๐
เงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียน	๑๓๕	๓๔.๗๕
เงินงบประมาณของโรงเรียน	๑๐๘	๒๗.๐๐
เงินงบประมาณของเขต	๑๕	๓.๗๕
เงินงบประมาณของสำนักงานการศึกษา	๘๐	๒๐.๐๐
ไม่ตอบคำถาม	๔๕	๑๑.๕๐

จากตารางที่ ๓๘ พบว่าเงินที่ใช้จ่ายคอมพิวเตอร์รับส่วนมากร้อยละ ๓๔.๗๕ ใช้เงินบำรุงการศึกษาของโรงเรียน รองลงมาร้อยละ ๒๗.๐๐ ใช้เงินงบประมาณของโรงเรียน และน้อยที่สุดร้อยละ ๓.๐๐ ใช้เงินส่วนตัวของครูใหญ่

ตารางที่ ๓๘ ปัญหาที่ประสบเกี่ยวกับการซ่อมเครื่องรับ

ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีเงิน	๑๐๐	๒๕.๐๐
มีเงินแต่ระ เบียดการใช้จ่ายยุ่งยาก	๕๐	๒๒.๕๐
ไม่มีอำนาจในการสั่งจ่ายเงิน	๒๕	๖.๒๕
ขาดการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับเขตหรือกับสำนัก- การศึกษา	๕๑	๑๒.๗๕
ไม่ตอบคำถาม	๑๓๔	๓๓.๕๐

จากตารางที่ ๓๘ พบว่าปัญหาที่ประสบเกี่ยวกับการซ่อมเครื่องรับส่วนมาก ร้อยละ ๒๕.๐๐ เนื่องจากไม่มีเงิน รองลงมา ร้อยละ ๒๒.๕๐ เกิดจากมีเงินแต่ระเบียดการใช้จ่ายยุ่งยาก และน้อยที่สุด ร้อยละ ๖.๒๕ มีปัญหาเกี่ยวกับไม่มีอำนาจในการสั่งจ่ายเงิน

อนึ่งคำถามขออนุมัติไม่ตอบคำถามสูงถึงร้อยละ ๓๓.๕๐

หมวดที่ ๒ ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครต่อ
รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบคำถามในแบบสอบถาม
ของครู ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา แยกเป็นหัวข้อดัง
ต่อไปนี้

ก. เกี่ยวกับเวลาการออกอากาศ

๑. ช่วงเวลาออกอากาศที่ใช้กันอยู่ปัจจุบัน คือ ตั้งแต่ ๑๐.๐๐ น. ถึง
๑๑.๐๐ น. ครูส่วนมากจำนวน ๓๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๕๐ เห็นว่าเหมาะ
สมควรแล้ว ครู ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๕ เห็นว่าไม่เหมาะสม และมีครู ๔๙ คน
คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๕ เสนอเวลาออกอากาศใหม่ดังมีรายละเอียดดังนี้

ควรเป็นเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๐.๐๐ น.	๘ คน
ควรเป็นเวลา ๑๑.๐๐ - ๑๒.๐๐ น.	๖ คน
ควรเป็นเวลา ๑๓.๐๐ - ๑๔.๐๐ น.	๖ คน
ควรเป็นเวลา ๑๐.๓๐ - ๑๑.๓๐ น.	๕ คน

นอกจากนี้ครูได้เสนอเวลาที่ใกล้เคียงเลย และมีครู ๖ คน คิดเป็น
ร้อยละ ๑.๕๐ ไม่ตอบคำถาม

๒. ระยะเวลาออกอากาศทั้งหมดประมาณ ๑ ชั่วโมง ครูส่วนมาก
จำนวน ๒๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๓๕ เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว ครู ๘๘ คน คิด
เป็นร้อยละ ๒๒.๒๕ เห็นว่าน้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาอีก ส่วนครู ๒๗ คน คิดเป็น
ร้อยละ ๖.๙๕ เห็นว่ามากเกินไป ควรลดเวลา และมีครูไม่ตอบคำถามนี้ ๑ คน
คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๕

๓. รายการแต่ละรายการซึ่งใช้เวลาประมาณ ๒๐ นาทีนั้น ครูส่วน
มาก จำนวน ๒๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๒๕ เห็นว่า เหมาะสมดีแล้ว ครู ๑๕๖
คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๐ เห็นว่า สั้นเกินไปควรเพิ่มเวลาอีก ส่วนครูอีก ๕ คน

คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๕ เห็นว่านานเกินไปควรลดเวลา และมีครูไม่ตอบคำถามนี้ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๐

๕. ในกรณีที่นักศึกษาเรียนผลัดมาไม่มีโอกาสได้ชมรายการ ครูส่วนมาก จำนวน ๒๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๗๕ เห็นว่าควรมีการออกอากาศรายการซ้ำ ในภาคบ่ายด้วย ครูจำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒๕ เห็นว่าที่เป็นอยู่ใน ปัจจุบันนั้นเหมาะสมอยู่แล้ว และมีครูไม่ตอบคำถามนี้ จำนวน ๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๐

ข. เกี่ยวกับรายการสอนทางโทรทัศน์ผลิตรายการจัดขึ้น ผู้สอนทางโทรทัศน์
หนังสือคู่มือครู ความรู้สึกของครูผู้ใช้รายการสอนทางโทรทัศน์เกี่ยวกับตนเอง
และนักเรียน

จะได้เสนอคำแนะนำของคณะแนวระดับความคิดเห็น ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลความในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๘๐ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของครูต่อนเนื้อหาของรายการสอนทางโทรทัศน์

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. ความขากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นของเนื้อหาวิชาของแต่ละรายการ	๓.๑๘	๐.๗๒	ปานกลาง
๒. ความสอดคล้องกับหลักสูตรของเนื้อหาวิชาแต่ละรายการ	๓.๓๗	๐.๗๐	ปานกลาง
๓. ความสอดคล้องกับหนังสือแบบเรียนที่ครูใช้ของเนื้อหาวิชาแต่ละรายการ	๓.๑๘	๐.๗๒	ปานกลาง
๔. ความเหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละระดับชั้นของเนื้อหาวิชาของแต่ละรายการ	๓.๓๑	๐.๘๓	ปานกลาง
๕. การเรียงลำดับเนื้อหาวิชาที่ครูสอนจริงในชั้นตรงกับรายการสอนทางโทรทัศน์ในระดับ	๒.๖๕	๐.๘๘	ปานกลาง
๖. ความเหมาะสมของภาพที่ประกอบการสอนทางโทรทัศน์	๓.๓๒	๐.๘๓	ปานกลาง
๗. ความเหมาะสมของภาพยนตร์ที่ประกอบการสอนทางโทรทัศน์	๓.๓๑	๐.๘๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๘๐ จะเห็นว่าครูมีความคิดเห็นว่าเนื้อหาของรายการสอนทางโทรทัศน์ในแง่ต่างๆอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๔๑ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของครูต้อผู้สอนทางโทรทัศน์และช่างเทคนิค

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. บุคลิกภาพโดยทั่วไปของผู้สอนทางโทรทัศน์	๓.๕๖	๐.๗๑	ดี
๒. การใช้คำพูดของผู้สอนทางโทรทัศน์	๓.๕๗	๐.๖๖	ดี
๓. ความชัดเจนในการอธิบายของผู้สอนทางโทรทัศน์	๓.๔๑	๐.๗๑	พอใช้
๔. ความรู้ความสามารถของผู้สอนทางโทรทัศน์	๓.๗๕	๐.๖๓	ดี
๕. ความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของผู้สอนทางโทรทัศน์	๓.๖๒	๐.๗๐	ดี
๖. ความชำนาญของช่างกลองโทรทัศน์และเจ้าหน้าที่ทางเทคนิค	๓.๕๒	๐.๗๒	พอใช้

จากตารางที่ ๔๑ ครูผู้ให้รายการมีความเห็นว่า บุคลิกภาพโดยทั่วไป การใช้คำพูด ความรู้ความสามารถ และความสามารถในการใช้อุปกรณ์การสอนของผู้สอนทางโทรทัศน์อยู่ในระดับดี และครูมีความเห็นว่าความชัดเจนในการอธิบายของผู้สอนทางโทรทัศน์กับความชำนาญของช่างกลองโทรทัศน์และเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคอยู่ในระดับพอใช้

ตารางที่ ๔๒ ค่าเฉลี่ยนำหนักความคิดเห็นของครู ต่อหนังสือคู่มือครู

ข้อความ	น	ข	S.D.	แปลความ
๑. ความละเอียดครบถ้วนของเนื้อหา	๓.๓๓	๐.๗๑		พอใช้
๒. ส่วนวนภาษาที่ใช่	๓.๕๕	๐.๖๔		พอใช้
๓. ความชัดเจนในการให้คำแนะนำแก่ครู	๓.๔๖	๐.๗๐		พอใช้
๔. กิจกรรมที่เสนอแนะให้แก่ครู	๓.๓๕	๐.๗๑		พอใช้
๕. คุณภาพทางด้านการพิมพ์และกระดาษที่ใช่	๓.๕๔	๐.๗๓		พอใช้

จากตารางที่ ๔๒ ครูผู้เช้หนังสือคู่มือครูเห็นว่า หนังสือคู่มือครูที่ใช่ ประกอบการสอนเมื่อใช้รายการโทรทัศน์ในแ่งต่าง ๆ อยู่ในระดับพอใช้

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นและความรู้สึกของครูต่อการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. ความสนใจของครูต่อรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา	๓.๖๗	๐.๕๓	ค่อนข้างมาก
๒. ประโยชน์ที่ครูคิดว่าได้รับจากการชมรายการ	๓.๕๒	๐.๘๖	ปานกลาง
๓. ความต้องการของครูที่จะให้นักเรียนชมรายการ	๓.๘๘	๐.๕๒	ค่อนข้างมาก
๔. ความสามารถในการควบคุมเครื่องรับของครู	๒.๘๑	๐.๘๕	ปานกลาง
๕. การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนทำให้เสียเวลาการสอนประจำของครู	๒.๖๑	๑.๐๓	ปานกลาง
๖. การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนทำให้เป็นภาระแก่ครูผู้สอน	๒.๕๘	๑.๐๖	ปานกลาง
๗. ครูรู้สึกอึดใจในการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน	๒.๒๗	๑.๐๕	น้อย
๘. การสนับสนุนให้ใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของผู้บังคับบัญชาที่ได้รับ	๓.๗๓	๑.๐๘	ค่อนข้างมาก
๙. ครูเห็นควรให้ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชานับสนุนโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา	๔.๐๘	๐.๘๘	ค่อนข้างมาก
๑๐. ความต้องการของครูที่จะให้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษายังคงมีอยู่ต่อไป	๔.๐๒	๑.๐๘	ค่อนข้างมาก

จากตารางที่ ๘๓ จะเห็นว่าครูสนใจและต้องการให้นักเรียนได้ชมรายการ
อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ครูได้รับการสนับสนุนให้ชมรายการจากผู้บังคับบัญชา เห็น
ควรให้ผู้บริหารและผู้บังคับบัญชาสนับสนุนโครงการ และอยากให้โครงการโทรทัศน์
เพื่อการศึกษามีอยู่ต่อไปในระดับค่อนข้างมาก

นอกจากนั้น ครูคิดว่าตนเองได้รับประโยชน์จากการชมรายการ มีความ
สามารถในการควบคุมเครื่องรับขณะให้นักเรียนชมรายการในระดับปานกลาง ครู
รู้สึกเป็นภาระและเสียเวลาการสอนประจำเมื่อชมรายการโทรทัศน์ประกอบการสอน
ในระดับปานกลาง และรู้สึกอึดอัดใจที่จะชมรายการอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ ๔๘ ค่าเฉลี่ย นำหนักปัญหาที่ครูประสบเมื่อใช้รายการโทรทัศน์ประกอบการสอน

ปัญหา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
ครูประสบปัญหาเกี่ยวกับ			
๑. ความยุ่งยากในการเปลี่ยนห้องเรียนหลังจากชมรายการจบแล้ว	๒.๕๘	๑.๑๖	ปานกลาง
๒. สถานที่ที่ใช้ชมรายการ	๒.๔๐	๑.๒๑	ปานกลาง
๓. สถานที่เก็บเครื่องรับ	๒.๓๑	๑.๑๖	ปานกลาง
๔. ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเครื่องรับ	๒.๖๓	๑.๑๐	ปานกลาง
๕. การซ่อมเครื่องรับ	๒.๓๔	๑.๒๑	ปานกลาง
๖. การใช้หนังสือคู่มือครู	๒.๖๘	๑.๐๖	ปานกลาง
๗. การจัดตารางสอนให้ตรงกับตารางออกอากาศ	๓.๐๕	๑.๒๐	ปานกลาง
๘. การออกอากาศรายการจริงไม่ตรงกับตารางรายการตลอดปี	๒.๓๘	๑.๑๓	น้อย

จากตารางที่ ๔๘ พบว่า ครูประสบปัญหาเมื่อใช้รายการโทรทัศน์ประกอบการสอนในแง่ต่าง ๆ ในระดับปานกลาง มีเพียงปัญหาเกี่ยวกับการออกอากาศรายการจริงไม่ตรงกับตารางรายการตลอดปีในระดับน้อย

ตารางที่ ๔๕ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของครูต่อการชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของนักเรียน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
๑. ความสนใจและความต้องการชมรายการของนักเรียน	๓.๗๗	๐.๘๗	ค่อนข้างมาก
๒. ความสนใจในรายการของนักเรียนก่อนชมรายการ	๓.๕๓	๐.๙๐	ปานกลาง
๓. ความสนใจในรายการของนักเรียนระหว่างชมรายการ	๔.๘๓	๐.๗๘	ปานกลาง
๔. ความสนใจในรายการของนักเรียนเมื่อชมรายการจบแล้ว	๒.๘๘	๐.๘๐	ปานกลาง
๕. ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนเมื่อชมรายการจบแล้ว	๓.๒๐	๐.๖๗	ปานกลาง
๖. ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการชมรายการ	๓.๓๓	๐.๘๕	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔๕ จะเห็นว่า นักเรียนสนใจและต้องการชมรายการอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ก่อนชมรายการ ระหว่างชมรายการและเมื่อชมรายการจบแล้ว นักเรียนเข้าใจบทเรียนกับได้รับประโยชน์จากรายการในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๘๖ รายการสอนทางโทรทัศน์วิชาต่าง ๆ ที่ครูคิดความสนใจ ให้ประโยชน์
แก่ตนเองและนักเรียนมากที่สุด

รายการวิชา	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์	๓๓	๑๙.๒๕
ภาษาไทย	๕๔	๑๓.๕๐
ภาษาอังกฤษ	๑๐๓	๒๕.๓๕
คณิตศาสตร์	๕๔	๑๓.๕๐
สังคมศึกษา	๓๐	๑๓.๕๐
นาฏศิลป์ - ดนตรี	๒๒	๕.๕๐
รายการเกิดความรู้	๑๘	๔.๕๐
รายการรู้เพื่อรู้	๒	๐.๕๐

จากตารางที่ ๘๖ จะเห็นว่าครูร้อยละ ๒๕.๓๕ คิดว่ารายการวิชาภาษาอังกฤษ น่าสนใจให้ประโยชน์แก่ตนเองและครูมากที่สุด รองลงมาครูร้อยละ ๑๙.๒๕ คิดว่ารายการวิชาวิทยาศาสตร์ น่าสนใจและให้ประโยชน์มากที่สุด และครูร้อยละ ๐.๕๐ คิดว่ารายการรู้เพื่อรู้ น่าสนใจและให้ประโยชน์มากที่สุด

ตารางที่ ๔๗ รายการสอนทางโทรทัศน์วิชาต่าง ๆ ที่ครูศึกษานักเรียนชอบชมมากที่สุด

รายการวิชา	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์	๘๗	๑๑.๗๕
ภาษาไทย	๓๘	๕.๕๐
ภาษาอังกฤษ	๗๘	๑๙.๕๐
คณิตศาสตร์	๒๓	๕.๗๕
สังคมศึกษา	๕๔	๑๓.๕๐
นาฏศิลป์ - คนตรี	๖๓	๑๗.๗๕
รายการเกร็ดความรู้	๒๓	๕.๗๕
รายการดูเพื่อรู้	๑๘	๔.๕๐
ไม่ตอบคำถาม	๕๖	๑๔.๐๐

จากตารางที่ ๔๗ จะเห็นว่าครูร้อยละ ๑๙.๕๐ คิดว่านักเรียนชอบชมรายการวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาครูร้อยละ ๑๗.๗๕ คิดว่านักเรียนชอบชมรายการวิชานาฏศิลป์ - คนตรีมากที่สุด และครูร้อยละ ๕.๕๐ คิดว่านักเรียนชอบชมรายการดูเพื่อรู้มากที่สุด

หมวดที่ ๓ ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากแบบสอบถามซึ่งมีคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอน และข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ ที่ครุคิดว่าจะช่วยเสริมประสิทธิภาพการใช้รายการ เพื่อให้งานรายการมีคุณภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมเขาคายกัน และเสนอแยกเป็นข้อ ๆ โดยเรียงลำดับจากปัญหาและข้อเสนอแนะที่มีผู้เสนอมากที่สุดก่อน ตัวเลขในวงเล็บท้ายข้อความแต่ละข้อเป็นจำนวนครูที่ได้ออกปัญหาและข้อเสนอแนะนั้น ๆ สำหรับข้อที่ไม่มีวงเล็บแสดงว่ามีครูเสนอเพียงคนเดียว

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอน

๑. ไม่มีสถานที่ชมรายการโดยเฉพาะ สถานที่ชมรายการปัจจุบันไม่เหมาะสมคับแคบและมีเสียงรบกวน (๖๗)
๒. ตารางสอนไม่ตรงกับตารางออกอากาศ (๕๕)
๓. มีเครื่องรับน้อยเกินไป นักเรียนชมรายการได้ไม่ทั่วถึงทำให้เกิดความไม่เสมอภาคในหมู่นักเรียนชั้น (๕๕)
๔. เครื่องรับเก่ามาก ภาพและเสียงไม่ชัดเจน ชัดของน้อย (๔๖)
๕. เนื้อหาของรายการไม่ตรงกับหลักสูตร และโครงการสอนของสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร (๒๒)
๖. ไม่มีหนังสือคู่มือชี้แจงไม่สามารถเตรียมตัวนักเรียนได้ (๒๒)
๗. ระยะเวลาของแต่ละรายการสั้นเกินไป การอธิบายของผู้สอนทางโทรทัศน์รวบรัด ทำให้มีเนื้อหาและการยกตัวอย่างประกอบน้อย (๑๔)
๘. นักเรียนเสียเวลาเดินทางไปห้องชมรายการ ทำให้ชมรายการไม่ทันเสมอ ๆ (๙)
๙. นักเรียนไม่ค่อยสนใจในเนื้อหาของรายการที่จัดให้ มักคุยกันระหว่างชมรายการ (๘)

๑๐. สถานทชมรายการมีแสงสว่างรบกวนมาก (๗)
๑๑. ขาคบคูลากรพิมความสามารถโดยเฉพาะเป็นผู้รับผิดชอบ (๗)
๑๒. ไม่มีความสามารถในการควบคุมเครื่องรับ (๖)
๑๓. เกิดความยุ่งยากในการสับเปลี่ยนชั่วโมงเรียนกับครูท่านอื่น เพื่อนำนักเรียนไปชมรายการ (๖)
๑๔. จัดตารางเวลาให้นักเรียนชมรายการอย่างทั่วถึงโดยยาก (๖)
๑๕. นักเรียนมีความสนใจรายการน้อยหลังจากชมรายการแล้ว ๕ - ๖ ครั้ง (๖)
๑๖. ทองพานักเรียนมาชมรายการขณะที่กำลังสอนวิชาอื่นอยู่ (๖)
๑๗. เครื่องรับเสียามาเป็นเวลานานทำให้ไม่ใครชมรายการ (๕)
๑๘. นักเรียนชมรายการจากเครื่องรับเครื่องหนึ่ง ๆ มากเกินไป เช่น ๖๐ - ๗๐ คน จึงคุแลนักเรียนไม่ทั่วถึง และนักเรียนชมรายการไม่ชัดเจน (๕)
๑๙. ไม่มีครูที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้รายการประกอบการสอนคอยให้คำแนะนำ (๕)
๒๐. เวลาออกอากาศตรงกับเวลาพักของนักเรียน (๔)
๒๑. ขาคอปรกรประกอบการสอนตามคำแนะนำในคู่มือ (๔)
๒๒. ทองใช้ระเบียบงเป็นทชมรายการ แสงสว่างรบกวนมาก (๔)
๒๓. บางบทเรียนครูโทรทัศน์สอนเร็วเกินไป นักเรียนตามไม่ทัน (๔)
๒๔. นักเรียนไม่สนใจรายการการเล่นกับจิงหวะ เพราะไม่เหมาะกับวัยของนักเรียน (๔)
๒๕. มีภาระที่จะต้องคุมนักเรียนห้องอื่นในขณะที่ให้นักเรียนชมรายการ (๓)
๒๖. ได้รับหนังสือคู่มือและตารางออกอากาศซาเกินไป (๓)

๒๗. โรงเรียนมีหนังสือคู่มือน้อยเกินไป (๓)
 ๒๘. สอนเพลินจนบางครั้งลืมให้ นักเรียนชมรายการ (๓)
 ๒๙. มีเวลาเตรียมตัวนักเรียนน้อย เพราะต้องรีบสอนให้ทันหลักสูตร

(๓)

๓๐. เสียจากรายการรบกวนนักเรียนห้องข้างเคียง (๓)
 ๓๑. เวลาออกรายการคาบเกี่ยวกับเวลาที่นักเรียนเปลี่ยนชั่วโมงเรียน

(๓)

๓๒. ภาพและเสียงรายการวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี เพราะไม่มีการปรับปรุงเลยในรอบ ๔ - ๕ ปี เทปเก่า (๓)

๓๓. เนื้อหาและตัวประกอบรายการวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ไม่เหมาะกับบทเรียน จึงจก ๒ ตัว คุณแฉะไม่เจริญตา ผู้คนไม่ค่อยชด ชอบทำเสียงครางสื่อ ๆ น่ารำคาญมากกว่าน่าสนใจ (๓)

๓๔. เนื้อหาของบางรายการไม่มีสาระ (๓)

๓๕. ครูใหญ่ไม่สนใจและไม่ให้การสนับสนุน (๓)

๓๖. ผู้บริหารระดับสูงไม่สนใจ เอาใจใส่ สนับสนุน หรือจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ (๒)

๓๗. ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการไม่ประสานงานกับครูผู้สอน (๒)

๓๘. จัดตารางสอนให้ตรงกับตารางออกอากาศได้ยาก (๒)

๓๙. สอนเนื้อหาวิชาไม่ทันกับบทเรียนทางโทรทัศน์ (๒)

๔๐. โครงการสอนของโรงเรียนไม่สัมพันธ์กับตารางออกอากาศ (๒)

๔๑. ชมรายการได้ไม่ค่อยเนื่องกันเนื่องจากไม่สะดวกที่จะชมทุกรายการ

(๒)

๔๒. มีโอกาสได้ชมรายการเพียงเดือนละครั้ง ซึ่งใช้เวลาเพียง ๑๕

นาที (๒)

๔๓. ไม่สะดวกในการเคลื่อนย้ายเครื่องรับ เนื่องจากไม่มีห้องชมรายการ (๒)

๔๔. โรงเรียนไม่มีเงินซ่อมเครื่องรับ (๒)
๔๕. ขาดการประสานงานระหว่างโรงเรียนกับสำนักการศึกษา (๒)
๔๖. ครูบางคนไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร (๒)
๔๗. ขาดวัสดุสำหรับทำอุปกรณ์ตามคำแนะนำในคู่มือ
๔๘. คู่มือครูมีเนื้อหาไม่ละเอียดพอ
๔๙. ตารางออกอากาศไม่ตรงกับการออกรายการจริง
๕๐. มีปัญหาในการซ่อมเครื่องรับ
๕๑. เมื่อใช้รายการแล้วมักสอนไม่ทันตามหลักสูตร
๕๒. เสียเวลาเรียนปกติในตารางสอน
๕๓. มีเครื่องรับเพียง ๑ เครื่องต่อนักเรียน ๒,๙๕๐ คน
๕๔. นักเรียนรอบบายไม่ไคชมรายการเลย
๕๕. ไม่สะดวกในการให้นักเรียนรอบบายใหม่ชมรายการ
๕๖. เพื่อนครูไม่ให้ความร่วมมือในการสับเปลี่ยนชั่วโมงการสอนเนื่อง

จากตารางสอนไม่ตรงกับตารางออกอากาศ

๕๗. ไม่เคยได้รับการอบรมการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาเลย
๕๘. เนื้อหาของหนังสือคู่มือไม่ตรงกับเนื้อหาของแบบเรียนที่ใช้
๕๙. ครูและนักเรียนไม่ทราบหัวข้อเรื่องของรายการ เกิดความรู้อและ
 คุเพื่อรูลงหนา
๖๐. ครูและนักเรียนไคชมรายการน้อย ปีละไม่กี่ครั้ง
๖๑. บางครั้งนักเรียนที่เรียนอยู่ในห้องที่มีเครื่องรับ ท่องออกไปนั่งรอ
 ระเบียบงเพื่อให้นักเรียนชั้นอนมนานังชมรายการ
๖๒. เสียงจากห้องคนตรีเขามารบกวนขณะชมรายการ

- ๖๓. เสียงจากรายการบางครั้งก้อง ฟังไม่ชัดเจน
- ๖๔. ครูโทรทัศน์พูดเร็ว รายการมีภาพประกอบน้อย
- ๖๕. ครูโทรทัศน์บางคนมีความสามารถแต่ถ่ายทอดวิชาไม่เก่ง
- ๖๖. บุคลิกภาพผู้แสดงประกอบจำเจ นักเรียนเบื่อหน่าย
- ๖๗. ผู้จัดรายการยังมีประสบการณ์น้อย
- ๖๘. รายการบางรายการสั้นมาก และออกอากาศห่างกันถึง ๑ เดือน เช่น วิชาการ ทัศนศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ครูโทรทัศน์บรรยายอย่างรวดเร็ว ใช้อุปกรณ์อย่างสับสนและครูผู้สอนไม่สามารถบันทึกเพลงประกอบการสอนลงในเทปไว้ได้ตามคำแนะนำในคู่มือ เพราะไม่มีอุปกรณ์ซึ่งมีราคาแพง
- ๖๙. ครูไม่ได้ปฏิบัติตามวิธีการสอนที่ถูกต้อง ทำให้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร
- ๗๐. ครูประจำวิชาไม่สนใจ จึงไม่มาคุมนักเรียนหรือเตรียมตัวนักเรียน

ก่อนชมรายการ

- ๗๑. ครูมักมีทัศนคติการใช้โทรทัศน์ประกอบการสอนเป็นไปในทางลบ
- ๗๒. นักเรียนชมรายการเพื่อความสนุกสนานมากกว่าชมเพื่อเรียนรู้
- ๗๓. ส่งรายการไม่ตรงเวลา ซากวากกิติ
- ๗๔. นักเรียนเบื่อรายการที่ไม่น่าสนใจ เนื่องจากรายการไม่อยู่ใน

ลักษณะที่สมบูรณ์

- ๗๕. รายการไม่สนุกสนานเท่าที่ควร
- ๗๖. จัดรายการไม่ตรงกับความต้องการของนักเรียน เพราะไม่คำนึงถึงพัฒนาการของเด็ก และจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กมากนัก
- ๗๗. นักเรียนไม่ชอบรายการที่มั่วแต่การสนทนากัน ชอบแต่รายการที่มี

ภาพยนตร์ประกอบ

- ๗๘. เนื้อหาของบางรายการยากเกินไป
- ๗๙. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำมาก ซากความสนใจ ถ้าไม่เตรียมตัวนักเรียนก่อนชมรายการ นักเรียนก็จะไม่ทราบเลยว่าครูโทรทัศน์สอนอะไร

๘๐. รายการวิชาภาษาอังกฤษออกเข้ามา ๓ - ๔ ปีแล้ว ภาพและเสียงไม่ดี มีรายการตกที่ไม่น่าสนใจ ครูจึงเบียดนายที่จะต้องชมรายการซ้ำ

๘๑. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษไม่ตรงกับโครงการสอน ทำให้ต้องเสียเวลา อธิบายเนื้อหาดีมาก มิฉะนั้น นักเรียนก็จะได้รับประโยชน์น้อย

๘๒. นักเรียนไม่คุ้นกับสำเนียงการพูดของเจ้าของภาษา

ขอเสนอแนะให้ครูกิจว่าจะช่วยเสริมประสิทธิภาพการใช้รายการ เพื่อให้รายการมีคุณประโยชน์และคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น

ก. ขอเสนอแนะสำหรับผู้บริหารระดับสำนักการศึกษาหรือเขต

๑. ควรสนับสนุนโครงการและเอาใจใส่โครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาทุกด้านอย่างจริงจังมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ (๔๔)

๒. ควรจัดสรรงบประมาณหรือเครื่องรับเพิ่มเติม (๓๒)

๓. ควรจัดอบรมครูผู้ชมรายการให้มากยิ่งขึ้นและให้ครูนำไปใช้
อย่างจริงจัง (๒๓)

๔. ควรจัดหาใหม่เครื่องรับประจำทุกห้อง (๗)

๕. ควรจัดอัตราครูที่มีความรู้เกี่ยวกับโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประจำ
ทุกโรงเรียน (๔)

๖. ศึกษาวิเคราะห์แต่ละวิชา หรือผู้ผลิตรายการควรออกไปติดตามผลการเรียนทางโทรทัศน์ด้วยตนเอง เพื่อจะได้ทราบความต้องการและปัญหาของครูผู้สอนแล้วนำไปปรับปรุงรายการต่าง ๆ (๓)

๗. ควรกำหนดขั้นตอนในการของขอมเครื่องรับให้ง่ายกว่านี้ (๒)

๘. ควรจัดการฝึกอบรมการชมเครื่องรับเบื้องต้นแก่ครูที่สนใจ
(๒)

๙. ทุกฝ่ายควรร่วมมือกันอย่างจริงจัง โดยต้องถือว่าเป็นภาระและ
ภาระ (๒)

๑๐. ถ้าสำนักการศึกษาเห็นควรรีบทันทีมีรายการต่อไปก็ควรจัดหาเครื่องรับใหม่ให้แก่โรงเรียนอย่างเพียงพอ ถ้าทำไมใดก็ควรเลิกไปเสียเลย (๒)
๑๑. ผู้บริหารระดับสูงควรสนับสนุนโครงการให้ มีอยู่ต่อไป (๒)
๑๒. ถ้าเป็นไปได้ควรปรับปรุงโทรทัศน์ให้เป็นระบบสีทั้งหมด (๒)
๑๓. ควรมาชมรายการและให้ข้อเสนอแนะ (๒)
๑๔. ควรจัดโครงการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้เฉพาะโรงเรียนที่พร้อม
๑๕. ควรจัดตั้งสถานีส่งไวโซเองโดยเฉพาะ
๑๖. ควรจัดหาผู้ทำรายการ ที่มีคุณภาพ
๑๗. จัดให้มีตำแหน่งครูเทคโนโลยีทางการศึกษาในโรงเรียนที่มีนักเรียนมากกว่า ๘๐๐ คน
๑๘. ควรปรับปรุงวิธีการขออนุมัติเงินค่าธรรมเนียมเครื่องรับให้เบิกจ่ายได้สะดวกยิ่งขึ้น
๑๙. ควรจัดการประสานงานระหว่างสำนักการศึกษากับเขต เขตกับโรงเรียน หรือสำนักการศึกษากับโรงเรียนให้ดีกว่านี้
๒๐. ควรแก้ไขปัญหเกี่ยวกับเครื่องรับน้อย และไม่มีสถานที่ชมรายการโดยด่วน
๒๑. อาจจัดหาเครื่องรับได้โดยการขอบริจาคจากบริษัทหรือสมาคมต่าง ๆ
๒๒. ควรจัดหาเครื่องรับเพิ่มขึ้นเป็นโรงเรียนละ ๑๐ เครื่อง
๒๓. ควรมาตรวจเยี่ยมโรงเรียน
๒๔. ควรตรวจสอบจำนวนและสภาพของเครื่องรับในโรงเรียนต่าง ๆ
- เสมอ
๒๕. ควรปรับปรุงแก้ไขจนกว่าจะบรรลุเป้าหมาย และไม่ควรมีความผิดพลาดใหญ่เกินไปเป็นทอด ๆ
๒๖. อย่าถือเป็นเรื่องเล่นสนุกในวงราชการชั่วคราวชั่วคราว

๒๓. ผู้บริหารชั้นสูงไม่ควรทำงานแบบฉกัการะ ถ้าทำไม่ได้ก็ควรจะยอมรับและหลีกเลี่ยงให้ผู้ที่มีความสามารถและตั้งใจจริงทำงานแทน
๒๔. ควรจัดให้มีการสัมมนาเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระดับผู้บริหาร
๒๕. ควรสนับสนุนให้รายการค้างอยู่หลุดไป เพราะเป็นสิ่งที่ดีที่มีประโยชน์ แต่ผู้จ้ครายการควรปรับปรุงรายการบางรายการ
๓๐. ควรจะเลิกจัดไคแล้ว

๖. ขอเสนอแนะสำหรับครูใหญ่และผู้ช่วย

๑. ควรสนับสนุนและเอาใจใส่โครงการทุกคานอย่างจริงจังมากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ (๓๕)
๒. ครูใหญ่หรือผู้ช่วยควรวีความพยายามจัดตารางสอนให้ตรงกับตารางอออากาศมากกว่านี้ ครูจะไคมีเวลาเตรียมตัวนักเรียน (๑๐)
๓. ควรจัดให้มีห้องชมรายการโดยเฉพาะและเพียงพอ (๔)
๔. ควรสนใจและคิดตามผลการเรียนของนักเรียนทุกชั้นตอน (๓)
๕. เวลาที่มีการอบรมครูควรส่งครูที่ไครายการจริง ไปอบรม (๓)
๖. ควรจัดหาหนังสือคู่มือครูใหม่ไคอย่างเพียงพอ (๓)
๗. ควรมาชมรายการและไคขอเสนอแนะบาง (๒)
๘. ผู้บริหารฝ่ายวิชาการของโรงเรียนควรจัดเตรียมอุปกรณ์การสอนประกอบไว้ในแต่ละหมวดวิชา เพื่อแบ่งเบาภาระครูผู้สอน และเป็นการประหยัดเนื่องจากสามารถไคอุปกรณ์นั้นตลอดไป (๒)
๙. ควรชี้แจงให้ครูเห็นความสำคัญของรายการมากยิ่งขึ้น
๑๐. ครูใหญ่ควรกระตุ้นให้ครูนำนักเรียนมาชมรายการไคมากกว่า

๑๑. ครูใหญ่ควรควบคุมการใช้รายการของครูและนักเรียนอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ

๑๒. ควรลดชั่วโมงสอนของครูลงและจัดชั่วโมงสำหรับชมรายการเขาไปแทนบาง

๑๓. ครูใหญ่ควรเลือกเฟ้นครูที่เหมาะสมไปอบรมและกลับมารับผิดชอบงานภายใน

๑๔. คุณแกลเครื่องรับให้ใช้การไต่คืออยู่เสมอ

๑๕. เมื่อเครื่องรับเสียควรจัดการซ่อมโดยเร็ว

ค. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดทำรายการ

๑. ควรจัดรายการให้ตรงกับหลักสูตรและโครงการสอนของสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครใหม่มากที่สุด (๑๔)

๒. ควรเพิ่มเวลาของแต่ละรายการให้มากขึ้นเป็น ๒๕ - ๓๐ นาที ตามความเหมาะสม (๑๔)

๓. ควรส่งตารางออกอากาศและหนังสือคู่มือครูไปให้โรงเรียนต่าง ๆ ก่อนปิดภาคปลาย เพื่อจะได้จัดตารางสอนให้ตรงกับตารางออกอากาศ

(๑๐)

๔. ควรจัดรายการให้ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์เสมอ (๔)

๕. ควรออกรายการทั้งภาคเช้าและบ่าย (๖)

๖. รายการวิชาภาษาอังกฤษควรเน้นเรื่องการออกเสียงและให้นักเรียนออกเสียงตามมาก ๆ ผู้สอนควรพูดให้ช้าลง เว้นช่องว่างให้นักเรียนฟังและพูดตามบ้าง (๕)

๗. ผู้สอนควรพูดให้ถูกต้องชัดเจน ไม่พูดติดอ่างหรือพูดแบบฝรั่งพูดไทย (๔)

๘. ควรบรรยายข่าวๆ อย่างชัดเจน มีการสรุปในตอนท้ายรายการ
บาง (๔)

๙. ควรไปเยี่ยมชมโรงเรียนบาง ครูมีปัญหาอะไรจะไ้ชักถาม
(๔)

๑๐. ควรจัดทำแบบฝึกหัดประกอบไว้ในหนังสือคู่มือควย (๔)

๑๑. ไม่ควรออกอากาศรายการซ้ำบ่อยจนเกินไป (๓)

๑๒. ไม่ควรใช้ผู้สอนหรือผู้แสดงซ้ำหน้ากันบ่อย เพราะจะทำให้
นักเรียนเบื่อ (๓)

๑๓. ไม่ควรฉายสไลด์ค้นรายการนานเกินไป เพราะเสียเวลาและ
ไม่คุ้มกับค่าเช่าสถานีชั่วโมงละ ๑,๕๐๐ บาท (๓)

๑๔. ควรติดตามผลงานของตนเองอยู่ตลอดเวลาอย่างน้อยทุก ๓
เดือน ถ้าพบปัญหาอะไรจะไ้แก้ไขทัน (๓)

๑๕. เนื่องจากมีเครื่องรับน้อย ควรออกรายการซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
เพื่อให้นักเรียนจะไ้ดูอย่างทั่วถึง (๒)

๑๖. การออกรายการซ้ำควรออกรายการให้ตรงกับเวลาออกราย
การครั้งแรก (๒)

๑๗. เนื้อหาของแต่ละรายการน้อยมากไม่คุ้มกับเวลาที่เสียไป การ
สอนเองให้เนื้อหาได้มากกว่า (๒)

๑๘. ควรจัดสอนให้ตรงกับบทเรียนจริงและสอนอย่างต่อเนื่องกัน
โดยตลอด (๒)

๑๙. การบรรยายควรตัดคำพูดเพื่อย่อออกเสียบาง (๒)

๒๐. ควรจัดรายการใหม่เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสนใจของ
นักเรียน (๓)

๒๑. ผู้จัดทำรายการควรมีความรู้ เรื่องจิตวิทยาเด็กบาง (๒)

๒๒. ควรจัดรายการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด(๒)

๒๓. หัวเรื่องรายการวิชาภาษาอังกฤษและสังคมศึกษากันมาก
ควรมีการเปลี่ยนแปลงบาง (๒)

๒๔. เนื้อเรื่องวิชาภาษาอังกฤษที่เลือกมาไม่ค่อยดี เช่น เป็นการ
ขโมย จักแงะ ทำให้เด็กเห็นว่าการขโมยเป็นสิ่งดี สลท ขบขัน และควรตัดตัวตลก
ออกบาง และเพิ่มเนื้อหาให้ยากขึ้น เพราะนักเรียนมักจะสนใจตัวตลกมากกว่าเนื้อ
หา (๒)

๒๕. ควรจัดทำหนังสือคู่มือครูให้ครบทุกวิชา

๒๖. ควรเปลี่ยนแนวของรายการ และ จัดสอนคณิตศาสตร์ชั้นประถม
ปลาย หรือวิชาอื่นเพิ่มเติมบาง

๒๗. ควรออกรายการให้ตรงต่อเวลาทุกครั้ง

๒๘. ควรจัดให้มีรายการที่ให้ความรู้แก่นักเรียนคุ้มค่าที่สุด
และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

๒๙. ถ้าเป็นไปได้ควรส่งอุปกรณ์ประกอบรายการไปให้โรงเรียน
บาง

๓๐. ควรใช้อุปกรณ์ที่เป็นของจริงมากที่สุด ถ้าจะใช้ภาพก็ควรเป็น
ภาพถ่ายมากกว่าภาพวาด

๓๑. ไม่ควรออกรายการซ้ำกันเกิน ๓ ปี

๓๒. ควรกำหนดเนื้อหาของรายการ เกร็ดความรู้ และดูเพื่อรู้ไว้ใน
ตารางออกอากาศด้วย

๓๓. ผู้จัดทำรายการควรรีใจกว้างพอที่จะรับคำติชมต่าง ๆ

๓๔. ควรจัดให้มีตัวแทนของนักเรียนทุกโรงเรียนได้มีโอกาสออก
รายการหมุนเวียนกันไป

๓๕. ควรจัดขั้นตอนและสร้างบทโทรทัศน์ให้ดีกว่านี้ ผู้สอนไม่ควรใช้
เสียงราบเรียบ และควรระมัดระวังการตัดภาพออกอากาศให้ตรงกับคำบรรยาย

๓๖. ถ้าสามารถนำคารามาแสดงประกอบรายการคงจะดึงดูดความสนใจของนักเรียนและครูไ้มาก

๓๗. ควรเปิดโอกาสให้ครูของกรุงเทพมหานครแสดงความสามารถในการสอนทางโทรทัศน์บาง

๓๘. ควรจัดทำสื่อการสอนอื่น ๆ ให้แก่โรงเรียน เพื่อนำมาใช้ผสมกับรายการโทรทัศน์

๓๙. ผู้จัดทำควรมีการประสานงานกับผู้บริหารและโรงเรียนต่าง ๆ มากกว่าปัจจุบัน และออกติดตามผลงานด้วยตนเอง

๔๐. ควรจะได้มีการสำรวจความคิดเห็นของครูและนักเรียนไปพิจารณาประกอบการผลิตรายการ

๔๑. อยากให้จัดรายการเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา หรือสิ่งคมนักเรียนมีชีวิตอยู่ และเพิ่มรายการวิทยารวดคดีให้มากขึ้น

๔๒. รายการวิชาคณิตศาสตร์ไม่ควรบรรยายป็นภาษาอังกฤษ หรือบรรยายกว้างไป

๔๓. รายการวิชาสังคมศึกษาคควรมีภาพประกอบมาก ๆ เพื่อเป็นการเพิ่มประสบการณ์ให้กับนักเรียนส่วนมากที่ยากจนไม่เคยไปทัศนศึกษาขงที่ต่าง ๆ

๔๔. รายการควรประกอบด้วย ช้หน้าเข้าสู่บทเรียน ช้สอน และช้สรุปทุกรายการ

๔๕. ควรปรับปรุงภาพ เพลงที่ประกอบรายการ และน้ันทักเสียงให้ม่ีระดับคงที่ เพราะบางครั้งเสียงเพลงดังเกินไป ตลอดจนฉายภาพให้เหมาะสมกว่านี้

๔๖. นักเรียนชอบชมรายการที่มีอุปกรณ์การสอนเป็นหุ่นการ์ตูนและภาพวาด แต่เบอที่จะชมรายการที่ไม่สำคัญซ้ำอีก

๔๗. ควรเพิ่มกิจกรรมหลังบทเรียนและแนะนำต่อกิจกรรมที่จัดทำได้ง่ายไว้ในหนังสือคู่มือ

๔๘. ควรปรับปรุงรายการวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๗ เพราะมีเนื้อหาและการเปลยนอยไป

๔๙. รายการวิชาภาษาอังกฤษแต่ละรายการจะสอนเน้นเรื่องอะไร ควรแนะนำไว้ตอนคนรายการ และไม้สอนปะปนกัน ถ้าเป็นไปได้ควรมีเพลงประกอบทุกบทเรียนตอนท้ายรายการ

๕๐. ถ้ามีการสอนพั้พท์ใหม่ ๆ (วิชาภาษาอังกฤษ) ควรสอนซา ๆ และยกตัวอย่างใหม่มาก และถ้าเป็นไปได้ควรสอนตามหนังสือออกซฟูร์คที่โรงเรียนของกรุงเทพมหานครไซ้

๕๑. การจั้ครายการวิชานาฏศิลป์ - คนตรี เกี่ยวกั้บกิจกรรมเข้าจังหวะ ไม้น่าสนใจ ซ้าซาก ไม้เหมาะสมกั้บวัยของเด็ก ผู้สอนไม้สนใจนักเรียนที่ชมรายการอยู่ จึงดูเสมือนไม้เป็นรายการสอนที่สมบูรณ์ น่าจะเป็นการสาธิตการสอนมากกว่า ควรจะจั้คเหมือ่นอยางเดิม

๕๒. ควรจั้คเจ้าหน้าที่คิ้คตามผลและช่วยผู้สอนเป็นระยะ

๕๓. ควรจะเลิกจั้คไ้คแล้ว เพราะรายการเหมาะสำหรับเด็กเก็งพิ้ความกระตือรือลนแทนน

ง. ขอเสนอแนะสำหรับเพือนครู

๑. ควรเตรียมตัวนัก เรียนก่อนชมรายการ และสรุ้บพบทวนหัดังชมรายการทุกครั้ง (๒.)

๒. ควรสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของโทรทัศน์เพื่อการศึกษาใหม่มากกว่านี้ (๔)

๓. ครูทุกคนควรสนับสนุนและรวมมอกันเพื่อให้นักเรียนได้ชมรายการมากกว่าที่เป็นอยุ (๔)

๔. ควรชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการชมรายการมากกว่านี้ (๖)

- ๕. ควรมีการเตรียมตัวสวดลงหน้าตามหนังสือคู่มือและปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างสมบูรณ์ (๕)
- ๖. ควรจะได้มีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องการสอนทางโทรทัศน์ทุกสัปดาห์ (๔)
- ๗. ครูที่ใช้รายการสอนนักเรียนควรได้รับการอบรมมาก่อนและเอาใจใส่ ตั้งใจสอนอย่างจริงจัง (๓)
- ๘. ครูควรใช้รายการใหม่มากขึ้น จะคุ้มค่ากับเงินที่เสียไป (๒)
- ๙. ครูทุกคนควรโคชมรายการเพื่อประโยชน์ของตนเองและนักเรียน และควรช่วยกันจัดทำตารางสอนให้เหมาะสมกับรายการออกอากาศ
- ๑๐. ระหว่างชมรายการครูควรดูแลเอาใจใส่นักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในรายการใหม่มากที่สุด ถ้าเป็นไปได้ควรจัดหนังสือที่เกี่ยวข้องกับรายการไว้ให้นักเรียนคนควาหลังชมรายการ
- ๑๑. ไม่ควรถือว่าชั่วโมงที่สอนโดยโทรทัศน์เป็นชั่วโมงแห่งการพักผ่อน

จ. ข้อเสนอแนะสำหรับนักเรียน

- ๑. ควรตั้งใจ ไม่พูดคุยกันระหว่างชมรายการ (๕)
- ๒. ควรทำงานตามที่ครูมอบหมายอย่างครบถ้วน ทำรายงานส่งครูหลังชมรายการ บาง และถ้าไม่เข้าใจอะไรควรถามครูหลังจากชมรายการจบแล้ว (๒)
- ๓. ควรแสดงออกโดยการวิพากษ์วิจารณ์รายการตามคำแนะนำของครูบาง
- ๔. ควรมีบรรยากาศในการชมรายการ ปฏิบัติตามคำสั่งของครูโทรทัศน์ บันทึกเนื้อหาที่ใดเรียนไม่ในขณะที่ชมรายการหรือหลังจากชมรายการแล้ว และตระหนักถึงความรู้ที่ได้รับจากการชมรายการมากกว่าชมเพื่อความสนุกสนาน

ฉ. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหนังสือคู่มือครู

๑. ควรเพิ่มรายละเอียด และอธิบายให้ชัดเจนขึ้น (๒๔)
๒. ควรมีภาพประกอบให้มาก ๆ (๕)
๓. ควรจัดทำหนังสือคู่มือให้ครบทุกวิชาและแจกให้กับครูทุกคน

(๕)

๔. ความมุ่งหมายของบทเรียนควรจะเป็นความมุ่งหมายเชิง

พฤติกรรม

๕. ควรบอกแหล่งความรู้เพิ่มเติมที่ครูและนักเรียนพอจะหาได้ และระบุอย่างชัดเจนด้วยรายการนั้น ๆ ประกอบบทเรียนเรื่องใดและอยู่ในหนังสืออะไร

๖. ควรมีแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนและแบบประเมินผลรายการนั้น ๆ

ควย

๗. ควรพิมพ์เนื้อเพลงที่สอนลงในหนังสือคู่มือควย

ช. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๑. ควรเปลี่ยนแปลงกฎของสำนักการศึกษาบาง เพื่อโรงเรียนจะได้มีอำนาจในการใช้เงินบำรุงการศึกษาซ่อมเครื่องรับ (๕)

๒. ถ้าโรงเรียนไหนไม่มีห้องชมรายการโดยเฉพาะ หรือมีแต่ชมรายการอย่างไม่จริงจัง ก็ควรนำเครื่องรับกลับไปให้โรงเรียนที่ชมรายการอย่างจริงจังจะดีกว่า (๒)

๓. ควรจัดให้มีศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยีระดับเขตเพื่อบริการได้กว้างขวางขึ้น

๔. ควรมีการสำรวจตารางสอนของโรงเรียนและจัดรายการให้สอดคล้องกับตารางสอนของโรงเรียนส่วนใหญ่

๕. รายการแต่ละวันควรเป็นวิชาเดียวกันหรือระดับชั้นเดียวกัน
๖. ควรส่งรายการหลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว
๗. ถ้าเป็นไปได้ควรออกรายการแบบวงจรปิดในโรงเรียน
๘. ควรจัดให้มีการประเมินผลการชมรายการทุกภาคเรียน
๙. เนื้อหาวิชาที่นักเรียนชมจากโทรทัศน์ นักเรียนจะจดจำได้ดี

กว่าครูสอน

๑๐. ควรจัดให้มีรายการต่อไปไม่ควรมองเล็ก

หมวดที่ ๔ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครู

จากการสัมภาษณ์ครูที่ใช้รายการประกอบการสอนในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ๑๐ ท่าน และประถมตอนปลาย ๑๐ ท่าน ที่สอนอยู่ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยพอจะรวบรวมข้อมูลที่ได้รับการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง แยกตามคำถามแต่ละข้อดังนี้

๑. การใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาประกอบการสอนของครู

ครู ๑๖ ท่านใช้รายการตามชั้นตอนที่ถูกต้องทุกประการ คือมีการเตรียมตัวนักเรียนก่อนชมรายการ ระหว่างชมรายการครูดูแลให้ความเอาใจใส่ และเมื่อชมรายการจบแล้ว ครูจึงทำกิจกรรมหลังชมรายการเท่าที่สามารถ มีครู ๔ ท่านที่ให้นักเรียนชมรายการเฉย ๆ เนื่องจากต้องสับเปลี่ยนชั่วโมงกับครูท่านอื่น ต้องนำนักเรียนทั้งระดับชั้นมาชมรายการ จึงไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมตัวนักเรียน และทำกิจกรรมหลังชมรายการ

๒. ความเห็นของครูเกี่ยวกับความต้องการชมรายการและประโยชน์ที่ได้รับจากการชมรายการของนักเรียน

ครู ๑๗ ท่าน เห็นว่านักเรียนสนใจ อยากชมรายการ และได้รับประโยชน์จากการชมรายการ ๕๐ - ๖๐ % เพราะ นักเรียนชอบชมโทรทัศน์อยู่แล้ว ได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ มีความรู้รอบตัวขึ้น นอกจากนั้นครูมีความเห็นว่านัก

เรียนอยากชมรายการและได้รับประโยชน์มาก ๑ ท่าน นักเรียนสนใจแต่รายการ
ตลกเท่านั้น ๑ ท่าน และครูอีก ๑ ท่านเห็นว่าตลกคุณนักเรียนขณะชมรายการนี้
เรียนจึงจะให้ความสนใจ ตั้งใจชมรายการ

๓. ความเห็นเกี่ยวกับ มีผู้กล่าวว่า "การใช้โทรทัศน์ประกอบการสอน
ทำให้เป็นภาระ เสียเวลา"

ครู ๑๓ ท่าน เห็นว่าไม่จริง เพราะเหตุว่า เมื่อเตรียมตัวนักเรียนให้
ชมรายการ ก็จะได้ประโยชน์คุณค่า บทเรียนให้ความรู้ และทำให้การสอนไม่จำเจ
ครู ๓ ท่าน เห็นว่าไม่เป็นภาระ แต่เสียเวลาบาง เพราะรายการบางรายการไม่
ตรงกับบทเรียน แต่นักเรียนก็ได้รับความรู้ ครู ๓ ท่านต่อไปเห็นว่าเป็นภาระ เพราะ
จัดตารางสอนให้ตรงกับตารางออกอากาศโดยยาก ส่วนครูอีก ๑ ท่าน เห็นว่าเป็น
การแบ่งเบาภาระ

๔. การวัดความแตกต่างของผลการเรียนของนักเรียนที่ชมรายการกับ
นักเรียนที่ไม่ได้ชมรายการ

ครูทั้ง ๒๐ ท่าน กล่าวว่าไม่มีการวัด ครูบางท่านกล่าวว่า ดูจากผลการ
สอบบางเหมือนกัน แต่นักเรียนที่ชมรายการมักเป็นห้องที่เก่ง เพราะฉะนั้น การ
เรียนก็ย่อมดีกว่าเป็นธรรมดา

๕. ผู้ที่ครู เห็นควรรีบรับผิดชอบประสานงานคานโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

ครูเห็นควรรีบช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการรับผิดชอบงานนี้ ๑๒ ท่าน ครู ๓
ท่าน เห็นควรรีบผู้ที่ได้รับการอบรม มีความรู้ความสามารถด้านนี้รับผิดชอบ ครู ๓
ท่าน เห็นควรรีบช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ และกรรมการอีก ๒ - ๓ ท่าน รับผิดชอบ
ส่วนครูอีก ๒ ท่าน เห็นควรรีบบรรณารักษ์ห้องสมุดรับผิดชอบงานนี้

๖. ความพยายามของโรงเรียนที่จะจัดหาเครื่องรับมาใช้เอง เนื่องจาก
จากมีเครื่องรับน้อย

ครู ๑๘ ท่าน กล่าวว่ โรงเรียนไม่เคยจัดหาเครื่องรับมาใช้เองเลย ส่วนครูอีก ๒ ท่าน ท่านหนึ่งกล่าวว่า โรงเรียนพยายามขอบริจาค จากผู้มีจิตศรัทธา แต่ได้เครื่องรับที่ใกล้จะหมดอายุการใช้งานแล้ว ส่วนอีกท่านหนึ่งเห็นว่าในโรงเรียนมีเครื่องรับใช้เพียงพอ

๗. ความคิดเห็นโดยสรุปเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

ครู ๑๘ ท่านเห็นว่า รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา มีประโยชน์และควรมีอยู่ต่อไป เพราะนักเรียนที่ชมรายการ ใดได้รับความรู้ ประสบการณ์แปลก ๆ ครูเองก็ได้ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนที่ต่างออกไป วิชาบางวิชาครูทางโทรทัศน์สอนได้ดีกว่า และถ้าเลิกไปก็ทำให้เกิดการสูญเปล่าเพราะลงทุนมามากแล้ว ครู ๑ ท่านเห็นว่รายการ มีประโยชน์ แต่จะมีต่อไปหรือจะเลิกก็ไม่เป็นปัญหา ส่วนครูอีก ๑ ท่าน เห็นควรให้เลิกจัดรายการ เพราะเป็นภาระสำหรับครูน้อยที่ต้องสอนตามตารางสอนสัปดาห์ละ ๒๐ ชั่วโมง

สำหรับปัญหาที่ครูประสบเมื่อใช้รายการโทรทัศน์ประกอบการสอนและขอเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำเขารวบรวมในส่วนเดียวกับปัญหาและขอเสนอแนะที่ครูกรอกมาในแบบสอบถาม เพราะปัญหาและขอเสนอแนะส่วนใหญ่คล้ายคลึงกันมาก